

معدلات و پیش بینی های روی کاغذ جام جهانی

جام از آن کیست؟

سعید آقایی - قرعه کشی رقابت های جام جهانی و مشخص شدن گروه های ۸ گانه از هم اکنون تب فوتبال جام جهانی را در سراسر دنیا داغ کرده و هواداران و شغیفان فوتبال در سراسر دنیا با بررسی قرعه کشی، احتمالات جام و مدعیان قهرمانی را مرور کرده و شانس های قهرمانی را سبک و سنگین می کنند. در این بازی جذاب پیش بینی، همیشه پای نگاه های شرط بندی نیز وسط می آید. آنها که با استفاده نفوذ فوتبال در میان توده مردم و سوخ جادوی توپ گرد و مستطیل سبز در قلب ها، از شور و علاقه هواداران نمدی برای کلاه خود ساخته و سفر های بلند بالا بهی می کنند تا سهم نداشته خود را از فوتبال بگیرند. رواج شرط بندی و سایت ها و بنگاه های پیش بینی به اندازه ای در فوتبال نفوذ پیدا کرده که در بازی اوقات حتی اصالت و صحت رقابت را نیز زیر سؤال برده و بدل به یک عنصر تعیین کننده شده. آنچه بر آتش جذابیت و هیجان فوتبال بیشتری می دمد تا با استفاده از لیب های آن سهم بیشتری را از این خوان گسترده به دست آورد.

همانند تمامی ادوار جام جهانی، مدعیان جام به چند قدرت سنتی محدود می شوند. تیم هایی که در تاریخ فوتبال همیشه پای ثابت جام های جهانی بوده اند و در رزومه خود شانس بالا برین جام جهانی را داشته اند و از همین رو به هنگام حساب و کتاب و شمردن مدعیان جام، با هر متر و معیار و سلیقه ای همیشه در لیست مدعیان اصلی قرار می گیرند. برزیل، آلمان، فرانسه، اسپانیا و آرژانتین در این کنگوری قرار می گیرند. تیم هایی با ستاره های ریز و درشت که سابقه قهرمانی را در جام جهانی را در کارنامه دارند و جزو مدعیان ثابت و سنتی جام به شمار می روند. در میان این مدعیان سنتی اما جای یک تیم به شدت خالیست و به چشم می آید. ایتالیا تیمی که در تاریخ خود ۴ بار جام را بالای سر برده و با ستاره های بزرگش برای هر تورنمنتی یک مدعی بالقوه است اما این بار در سد مقدس شگفتی ساز گرافتادوبه جام جهانی ۲۰۲۲ نرسید تا غایب بزرگ جام باشد. تیمی که غیبتش در قطر حتی از اعتبار و کیفیت جام خواهد کاست. در کنار این مدعیان سنتی، چند مدعی بالقوه نیز داریم که شاید در مقایسه با غول ها، بخت کمتری برای فتح جام داشته باشند اما هرگز نباید آنها را از قلم انداخت. تیم های برستان و جدایی که به نوعی مدعیان میانه محسوب می شوند. انگلیس، بریتانیا، هلند و حتی بلژیک تیم های این کنگوری را تشکیل می دهند. تیم هایی که در میان آنها انگلیس سابقه قهرمانی در جام جهانی را نیز داراست و چمکی سابقه حضور در فینال را نیز در کارنامه دارد. این دسته اگر چه در مقابل غول ها شانس کمتری برای قهرمانی برخوردارند اما نباید آنها را نادیده گرفت و حتی هواداران افراطی شانس قهرمانی تیم های محبوب خود را چه بسا بیشتر از مدعیان سنتی می دانند.

واری این دو دسته، باید جایی برای شگفتی سازان جام کنار گذاشت. فوتبال بازی شگفتی هاست و بخش قابل توجهی از جذابیت و هیجان آن به مؤلفه غیر قابل پیش بینی بودن بازی می گردد. اتفاقی که در طول ادوار جام جهانی همیشه شاهد آن بوده ایم. برای خلق شگفتی می توان هر تیمی را کاندیدا کرد؛ حتی تیمی از قاره سیاه. سنگال قهرمان قاره شاید گزینه اصلی باشد. تیمی با لایب از ستاره های بزرگ که به نظر در اوج دوران فوتبال خود قرار دارد. خیلی ها اعتقاد دارند وقت درخشش و شگفتی یک تیم از قاره سیاه رسیده و چه گزینه ای بهتر از سنگال. تیمی که حداقل روی کاغذ می تواند این مأموریت را انجام دهد. تا جام جهانی فریب به ۸ ماه باقی مانده و این پیش بینی ها تا لحظه آغاز جام و حتی در جریان مسابقات بسته به اتفاقات جریان خواهد داشت.

آرژانتین؛ به یاد مارادونا، برای مسی

فرخ حساسی - لیونل مسی بالاخره در تابستان سال گذشته طلسم کسب جام در سطح ملی را شکست و همراه با تیم ملی آرژانتین فاتح کوپا آمریکا شد. او حالا مدعی بزرگتر در سر دارد و به قهرمانی در جام جهانی فکر می کند؛ رؤیایی که در سال ۲۰۱۴ فاصله ای با آن نداشت اما ضربه مارو گوئسه جام را به آلمانی ها رساند. او شاید برای کسب عنوان بهترین بازیکن تاریخ همین جام را کم داشته باشد. آرژانتین با هدایت لیونل اسکلونی مربی ۴۳ ساله خود، متحول شد و هم در کوپا آمریکا و هم در انتخابی جام جهانی روندی بسیار امیدوار کننده را نشان داد. این تیم ستاره های زیادی در تیم های بزرگ اروپایی دارد که قرار گرفتن آنها کنار مسی می تواند یک ترکیب برنده و بسازد. لائوتارو مارتینس از اینتر، دی ماریا و پاردس از پاری سن ژرمن، رودریگو دی پائول از اتلتیکو مادرید، دیبالا (در صورتی که دعوت شود) از بونوسوس، وروبر تو مارتینس دروازه بان استون ویلا و کریستین رومرو مدافع تاتنهام بخشی از ستاره های این تیم هستند. با حضور در کنار مرکزیک، لهستان و عربستان سعودی، روی کاغذ آرژانتین مسیر سختی برای صعود به عنوان صدر نشین ندارد. این اولین جام جهانی پس از مرگ دیگو مارادونا اسطوره فوتبال آرژانتین است و مسی و اسکلونی و یاران پرانگیزه آرژانتین به دنبال تکرار قهرمانی تیم ملی کشورشان بعد از ۳۶ سال هستند. بازیکنان این تیم در کوپا آمریکا در صحبت های خود گفتند که همگی انگیزه این را داشتند که مسی را به اولین جام با تیم ملی برسانند. حالا آنها همین انگیزه را در جام جهانی برای لئو، برای خودشان و البته برای کشورشان دارند.

عقاب ها؛ همیشه قدرتمند

مرتضی رضایی - سال ها سال قبل، خیلی از بچه های که دهه شصت به دنیا آمدند یا طرفدار تیم ملی آلمان بودند یا آرژانتین. دست خودشان هم نبود. یک طرف مارادونا بود و رقیبش که در اوج بودند و با شکست همین آلمان قهرمان جام جهانی شدند؛ طرف دیگر چهره های موبوری مثل برمه، لیتوانی، اسکات، باکوئیس و... این وسط یکسری ها هم برزیلی شدند که تکلیفشان مشخص است: قبل تر از آن هم که دیگر سخن زدن تاریخ است اما شروع آن نسلی که من و امثال من یادمان هست از همین جا بود. تقریباً از سال ۹۰ به این سو بود که این به یک اصل در فوتبال دنیا تبدیل شد. آلمان ها در هیچ تورنمنتی حریف آسانی برای هیچ تیمی نبوده اند و همیشه هم داعیه قهرمانی داشته اند. چه آنها را دوست داشته باشید و چه دوست نداشته باشید باید به احترام شان کلاه از سر بردارید. بدون تعارف اگر بخواهیم یک سؤال را از هواداران فوتبال در دنیا بپرسیم که کدام تیم ملی قوی ترین و موفق ترین در طول تاریخ بوده، بدون شک یکی از پاسخ ها آلمان است حتی اگر ۲ بر صفر به انگلیس در یورو ببازند یا از گروه خودشان در جام جهانی بیالازند. آنها عقاب ها هستند؛ عقاب هایی که در طول سالیان متمادی همیشه آن بالا بالاها بوده اند. قدرتمند و در اوج.

زاین در جام جهانی شگفتی ساز خواهد بود اقبالی: دوست دارم اسپانیا قهرمان جام جهانی شود

نزدیک هشت ماه دیگر به بزرگترین اتفاق ورزشی (برگزاری بازی های جام جهانی) باقی مانده است. آبان ماه؛ قطر میزبان تیم هایی است که توانستند مجوز ورود به جام جهانی را بگیرند. مسعود اقبالی کارشناس فوتبال در خصوص این اتفاق بزرگ جهانی و شانس قهرمانی تیم ها صحبت می کند. اقبالی درباره شانس های قهرمانی در جام جهانی این طور می گوید: «سواقی تیم ها در جام جهانی، سطح مدیریت، تشکیلات فدراسیون و حمایت از باشگاه ها می تواند یکی از عوامل اصلی در موفقیت در جام جهانی باشد. اما عقیده من این است که کشورهای لاتین مثل آرژانتین و برزیل که سواقی خوبی هم در جام جهانی دارند، از همین حالا شانس قهرمانی دارند. از طرفی هم در بین کشورهای اروپایی، انگلیس به دلیل داشتن باشگاه های بزرگ و قوی همیشه یکی از تیم های قدرتمند جام جهانی است، ضمن اینکه آلمان هم در بین کشورهای اروپایی می تواند خودش را پای فینال ببیند. کشورهای که رزومه خوبی در جام جهانی دارند از گروه خود در دور اول پراحتی صعود می کنند؛ ولی در دور دوم به دلیل اینکه حذفی است شاید اتفاقاتی بیفتد که غیر قابل پیش بینی نیست.» اقبالی در خصوص سلیقه فوتبالی اش در مورد تیم های حاضر در جام جهانی این طور می گوید: «من چون تیم بارسلونا را دوست دارم علاقه دارم اسپانیا قهرمان جام جهانی شود اما بعید است این اتفاق بیفتد.»

روزنامه ورزشی صبح ایران
شماره: ۸۸۷۴۵۸۳
تاریخ: ۱۳۰۱/۰۱/۲۲
چاپ: ایرانین

دوشنبه - ۲۲ فروردین ۱۴۰۱ - شماره

رؤیای شیرین سه شنبه

کاوه علی اسماعیلی - آنها اشتباه می کنند؛ در یک دور باطل باقی مانده اند و هنوز می گویند گلی که جف هرست در فینال ۱۹۶۶ مقابل آلمان به ثمر رساند، از زوی خط عبور نکرده بود. آن زمان، هیچ تکنولوژی به کمک فوتبال نیامده بود و حتی اگر آن گل را تشخیص نمی دادند، باز هم این انگلیس بود که به تورو روان تر بازی کرد و با حساب ۴ بر ۲ در وقت های اضافی، کار آلمان را ساخت. انگلیسی ها بعد از آن فینال، هر وقت از جام جهانی صحبت کردند، یک تقریب بود که در مورد گل جف هرست صحبت کند در حالی که حتی یک دقیقه از آن فینال را ندیده بود. حالا انگلیس وضعیت بهتری دارد. آنها با ده ها ستاره وارد تورنمنت می شوند. نسلی که ۴ سال قبل، با یک مربی عاقل به نام گرت ساوت گیت به جمع چهار تیم پائینی رسید و بدشانس بود که راهی به فینال پیدا نکرد. سه شیرها با پنجه های تیز، برای فتح جام در کرانه خلیج فارس کاملاً آماده هستند. تیمی که با ترکیب هری کین، جوردن پیگفورد، کایل واکر، میسون مانت، رحیم استرلینگ، جک گرانیش، فیل فودن و چند ستاره جوان دیگر، یکی از شانس های اساسی قهرمانی به شمار می آید. البته آنها در اولین گام باید مقابل ایران بازی کنند که حتماً می توانیم این تیم را اذیت کنیم اما بعد از بازی با ایران، ساوت گیت و کارشناسان بزرگ فوتبال در انگلیس طرح و نقشه های رسیدن به فینال را می چینند. انگار راه آسانی هم وجود دارد و این موضوع، کاره شیر را راحت می کند. منتظر یک جام متفاوت برای انگلیس ها باشید!

زوج ساتو - رونالدو در دست کم نگیری

آخرین وسوسه کریستیانو

سعید زاهدیان - پرتغال از زلی آف به جام جهانی ۲۰۲۲ رسید، ولی نباید این تیم را دست کم گرفت و بخشی برای قهرمانی اش قائل نشد. اگر دور گل رونالدو به صریح است را که از پشت خط برگشت داده شد می دید، پرتغال سرگروه می شد و نیازی به حضور در پلی آف نداشت. این ممکن است آخرین تورنمنت بزرگ بین المللی باشد که رونالدو در آن شرکت می کند. زوج فرناندو ساتو (سرمربی) و رونالدو (کاپیتان) در یورو ۲۰۱۶ اولین قهرمانی بزرگ تاریخ فوتبال پرتغال را به دست آورد و آنها در قطر هم می توانند به موفقیت مشابهی برسند. پرتغال در این شش سال تغییرات زیادی داشته و فقط رونالدو و پیه هنوز در ترکیب اصلی حضور دارند. فرناندو ساتو نیز به لطف نسل مستعدی که از راه رسیده، مهره های خیلی خوبی بخصوص برای فاز حمله در اختیار دارد. برونو فرناندز، دیو گوتو، ژوئتا، برناردو سیلوا، ژائو فلیکس، رافائل لیبو و اوتایوی تازه وارد می توانند پیرامون رونالدو خط آتش ترسانگی برای پرتغال بسازند. پرتغال در یک ششم نهایی جام جهانی ۲۰۱۸ مغلوب اروگوئه شد و قطر باید در مرحله گروهی دوباره با این تیم روبرو شود. با این حال بعد است که شاگردان ساتو در رقابت با اروگوئه، غنا و کره جنوبی کار سختی برای صعود داشته باشند.

تیم پرستاره دشان می تواند طلسم ۶۰ ساله را بشکند؟

آمار علیه قهرمان

آرمین ساروخانیان - آخرین تیمی که در جام جهانی توانست از عنوان قهرمانی اش دفاع کند، برزیل در سال ۱۹۶۲ بود و تلاش ها در ۶۰ سال گذشته برای تکرار قهرمانی جهان ناموفق بوده است. این نشان می دهد که فرانسه برای بالا بردن جام در قطر چه مأموریت سختی دارد.

و یک آمار عجیب تر؛ در پنج دوره قبلی، چهار مدافع عنوان قهرمانی حتی موفق به صعود از گروه نشده اند! این روند از جام جهانی ۲۰۰۲ شروع شد که فرانسه بدون حتی یک گل زده حذف تحقیر آمیزی داشت. در سال ۲۰۱۰ ایتالیا بعد از پاراگوئه، اسلواکی و نیوزیلند درده آخر گروه ایستاد. در سال ۲۰۱۴ اسپانیا با شکست مقابل هلند و شیلی در گروه سوم شد و خیلی زود به خانه برگشت. در سال ۲۰۱۸ نوبت آلمان بود که با شکست روز آخر مقابل کره جنوبی به قعر گروه سقوط کند.

دشان با آگاهی از کابوسی که ممکن است در انتظار فرانسه باشد در ماه های گذشته تلاش کرده کیفیت تیمش را ارتقا دهد. حذف در یک هشتم نهایی یورو ۲۰۲۰ مقابل سوئیس هم همداری برای سرمربی فرانسه بود که بداند تیمش در قطر حق کوچکترین اشتباهی ندارد.

دشان باور دارد که در جام جهانی ۲۰۱۸ دستش برای رقیبان رشد و اصرار دارد که تیمش با سبک جدیدی بازی کند. او در ماه های گذشته سیستم ۵-۲ را امتحان کرده که با آنچه در روسیه دیدیم کاملاً متفاوت است. دشان را در گروه مربیان تدافعی قرار می دهند، ولی فرانسه در چیدمان جدید با پنج نفر در حمله شرکت می کند؛ مثلث امپایه - بنزما - گریزمان در رأس که دو گوش تهاجمی به آنها اضافه می شوند. این سیستم بر پایه همکاری زوج امپایه - بنزما بنا شده که آماده ترین مهاجمان این روزهای فوتبال اروپا هستند، ولی در بازی با تک مهاجم دشان مجبور بود یکی از آنها را در پست غیر تخصصی به کار بگیرد.

دشان بدون بنزما قهرمان جهان شد، ولی پیش از یورو ۲۰۲۰ تصمیم گرفت ستاره رن را پس از پنج سال دوری به تیمش دعوت کند. بنزما در ۳۵ سالگی بهترین فرم دوران حرفه ای اش را دارد و تکنیک و مهارتش در ضربات آخر با بازیخوانی فوق العاده اش همراه شده. او در یورو هنوز هماهنگی کاملی با امپایه نداشت، ولی همکاری این زوج در لیگ ملت های اروپا بالاتر رفت تا فرانسه با شکست بلژیک و اسپانیا قهرمان شود.

در خط میانی کاتر هنوز بازیکنی خستگی ناپذیر است و نمایش پویا با پیراهن آبی با آنچه در منچستر یونایتد می بینیم کاملاً متفاوت است. شاید تنها نقطه شکننده فرانسه در قلب دفاع باشد که واران کمی از آمادگی فاصله گرفته است. با این حال دشان همچنان بر مهره ترین تیم تورنمنت را در اختیار دارد.

گفته می شد یکی از دلایل حذف زودهنگام فرانسه در یورو ۲۰۲۰ فشار زیادی بود که در مرحله گروهی وارد شد و سه بازی سنگین با آلمان، مجارستان و پرتغال این تیم را تحلیل برد. فرانسه در جام جهانی ۲۰۲۲ قرعه نسبتاً آسانی دارد و به ترتیب با برنده پلی آف آمریکای جنوبی - آسیا، دانمارک و تونس بازی خواهد کرد. همچنین در قطر خبری از جابه جایی عجیب یورو ۲۰۲۰ نخواهد بود.

فرانسه روی کاغذ تمام ابزار لازم برای شکست طلسم ۶۰ ساله ناکامی قهرمان جهان را دارد، ولی باید دید رقیبان در قطر چه برنامه ای برای غافلگیری این تیم پرستاره دارند و اتفاقات غیرمنتظره در نهایت به نفع کدام تیم خوشبخت رقم می خورد.

رقص آخر سلسائوی تیت

سام ستازاده - برزیل تیت را تیمی برای فراموش ساختن خاطرات تلخ برجای مانده از فوتبال این کشور در دهه گذشته میلادی دانست، تیمی برای شکستن طلسم ها. پس از پاره کردن توار ناکامی های ۱۲ ساله سلسائو در کوپا آمریکای سال ۲۰۱۹، حالا نوبت به مهم ترین و آخرین مأموریت برزیل رسیده؛ تکیه زدن بر قله فوتبال ملی پس از ۲۰ سال.

به عنوان مربی ای که رزومه کاری اش به برزیل و امارات محدود است، تیت در فصل گذشته موفق به شکل دادن تیمی شده که فوتبال نمایشی و بی پروای برزیل دهه های پایانی میلادی دوباره به اجرا گذاشته. پاسکاری های متوالی و تک ضرب میان برزیلی ها در کوچکترین فضاها و حتی گاهی بدون برخورد توپ با زمین انجام می پذیرد. خلاقیت در شوت ها و پاس های طلایی پوشان، خط آتش آنان را چه در سطح آمریکای جنوبی و چه در مقابل نه نمایندگان سایر قاره ها مهار ناپذیر ساخته. آمار ۴ گل زده در مقدماتی جام جهانی گویای همه چیز است، در حالی که آرژانتین و اکوادور، دو نماینده این قاره در قطر، تعداد گل هایشان از عدد ۲۷ فراتر نرفت.

FIFA WORLD CUP
QATAR 2022